4. கவன ஈர்ப்பு.

சமையல் எண்ணெய் விலை.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ''சமையல் எண்ணெயை வியாபாரிகள் விற்க வேண்டிய விலையை தமிழக அரசு நிர்ணயம் செய்திருந்தும், வியாபாரிகள் அதிக விலைக்கு விற்று வருவதால் ஏற்பட்டுள்ள நிலை குறித்த'' அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவர அறிக்கை ஒன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அறிக்கை.

சமையல் எண்ணெயின் வெளிச்சந்தை விலையினை அரசு நிர்ணயிப்பதில்லை. மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்து நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு வழங்கப்படும் எண்ணெயின் விலையை மட்டும் மாநில அரசு நிர்ணயம் செய்கிறது.

2. 19–9–1986க்கு முன் வெளி அங்காடியில் கடலை எண்ணெய் மற்றும் நல்லெண்ணெய் விலைகள் மிகவும் உயர்ந்திருந்தன. 10–9–1986 அன்று மட்டும் கடலை எண்ணெயின் அதிகபட்ச விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 26.95 ஆகவும், நல்லெண்ணெயின் அதிகபட்ச விலை சுமார் 27 ரூபாயாகவும் நிலவியது. முன்னாள் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் 19–9–1986 அன்று சமையல் எண்ணெய் வர்த்தகர்களுடனும், ஆலை சொந்தக்காரர்களுடனும் ஒரு கூட்டம் நடத்தினார். இதன் விளைவாக கடலை எண்ணெய் விலை ரூ. 26.95லிருந்து படிப்படியாகக் குறைந்து 24–9–1986 அன்று கிலோ ஒன்றுக்கு சுமார் 22 ரூபாயாக நிலவியது. இதேபோன்று நல்லெண்ணெய் விலையும் 27 ரூபாயிலிருந்து குறைந்து சுமார் 23 ரூபாய் வரை நிலவியது. மீண்டும் முன்னாள் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் 20–10–1986 அன்று சமையல் எண்ணெய் வர்த்தகர்களுடனும், ஆலை சொந்தக்காரர்களுடனும் ஒரு கூட்டம் நடத்தினார். அந்தக் கூட்டத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கோரிக்கையை ஏற்று அனைத்து எண்ணெய் வர்த்தக பிரதிநிதிகளும் தாங்களாகவே கடலை எண்ணெயையும், நல்லெண்ணெயையும் உடனடியாக கிலோ ஒன்றுக்கு 17 ரூபாய்க்குள் விற்பதற்கு ஒப்புக் கொண்டனர்.

மாவட்டங்களிலும் இவ்வாறே கடலை எண்ணெய் மற்றும் நல்லெண்ணெயை கிலோ ஒன்றுக்கு 17 ரூபாய்க்குள் விற்குமாறு எண்ணெய் வர்த்தக சங்கப் பிரதிநிதிகளை கேட்டுக் கொள்ளு

1986 நவம்பர் 24] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

மாறு மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்கள் அறிவுறுத்தப்பட்டனர். சில மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்கள், வர்த்தகப் பிரதிநிதிகள் தங்கள் கோரிக்கையை ஏற்று கடலை எண்ணெயையும் நல்லெண்ணெயையும் கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 17-க்கு மிகாமல் விற்க சம்மதித்துள்ளதாக அரசுக்கு தெரிவித்தனர். அரசும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சமையல் எண்ணெயை பொது விநியோக முறையின் கீழ் கூடுதலாக வழங்கி விலையை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தது. தீபாவளி பண்டிகையின் போது சமையல் எண்ணெய்கள் மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அரசு வர்த்தக சங்கப் பிரதிநிதிகளுடனும் ஆலை சொந்தக்காரர்களுடனும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது. அதற்கொப்ப தாங்களாகவே நிறைவேற்றத்தகுந்த ஒரு ஒப்பந்தம் உருவாகியது. இது சட்டப்படி செய்யப்பட்டதல்ல. கவன ஈர்ப்புப் பிரேரணையில் கூறப்பட்டுள்ளது போல தமிழக அரசு கடலை எண்ணெய் மற்றும் நல்லெண்ணெயின் விலைகளை நிர்ணயம் செய்து ஆணைகள் எதுவும் வெளியிடவில்லை. அமைச்சரின் கோரிக்கையை ஏற்று வர்த்தகர்கள் தாமாகவே முன்வந்து விலையைக் குறைத்தனர். எண்ணெய் வித்துக்கள் விளைச்சல் உள்ள மாவட்டங்களில் எண்ணெய் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாகவே பல இடங்களில் வர்த்தகர்கள் அரசு கேட்டுக் கொண்ட விலைகளில் சமையல் எண்ணெயை விற்றிருக்கிறார்கள். 20—10—1986 அன்று அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டம் நடத்திய பின் சமையல் எண்ணெய் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு சுமார் 6 ரூபாய் குறைந்தது. இந்த விலைக் குறைப்புக்கு எண்ணெய் வர்த்தக சங்கப் பிரதிநிதிகள் ஒப்புக் கொண்டும் தற்போது சில காரணங்களால் முடியாதென்று கூறியுள்ளனர். இது குறித்து ஆலோசிக்க 4—12—1986 அன்று எண்ணெய் வர்த்தக சங்கத்தினருடனும் ஆலை சொந்தக்காரர்களுடனும் கூட்டம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

3. அரசியலமைப்புச் சட்டப் பிரிவை எரித்தோர் உறுப்பினர்கள் தகுதியை இழத்தல்—பேரவைத் தலைவர் தீர்ப்பு—(தொடர்ச்சி)

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் சொன்ன ஒரு வார்த்தையைக் கூட நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றால் எப்படி? பிரச்சினைகள் என்னவென்று கேட்டால், பாதிக்கப்பட்ட ஒரு கட்சியினுடைய உறுப்பினர்கள்......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதுபற்றி நீங்கள் பேச வேண்டாம். 234 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நான்தான் பேச வேண்டும். I should be satisfied I have seen that they have taken oath. I have seen that they have violated the oath. They have given wide publicity in the papers. சட்டசபையில் சட்டத்தைப் பின்பற்றுங்கள். வெளியே பேசுவதுஎன்பது வேறு.

திரு. கு. ரமணி: உங்களுடைய தீர்ப்பைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. இந்தச் சபையில் ஒருவர்தான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, அது சட்ட திட்டங்களுக்கும், விதிகளுக்கும் ஒத்ததா இல்லையா என்று தீர்ப்புக் கொடுத்தால், அது வேறு விஷயம். அவரைப் பேசவே விடாமல் எந்த விதத்திலும் அனுமதிக்காமல்... ..

(கூச்சல் குழப்பம்)

(மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தனர்.)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைப் பொறுத்தும், அந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினுடைய விதிமுறைகள் பற்றியும் நடைபெறுகிற நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தும், நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகள், சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டிய தன்மைகள், பொறுப்புகள் ஆகியவற்றைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லி ஒரு தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறீர்கள். ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள் தங்களுடைய கொள்கைகள், கோட்பாடுகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றினுடைய அடிப்படையில், விளைவுகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், எப்படிப்பட்ட விளைவுகள் வந்தாலும், சட்டத்தின் மூலமாக எப்படிப்பட்ட விளைவுகள் வந்தாலும் அதைத் தாங்கிக் கொள்கிற அளவிற்கு, அதனால் வருகிற விளைவுகளை ஏற்றுக் கொள்கிற அளவிற்கு கொள்கை, மற்றவைகளை எடுத்து வைத்து வாதாடுவது என்பதும், போராடுவது என்பதும் ஜனநாயக அரசியலில் இருக்கின்ற ஒன்று.

அந்த வகையிலேதான் அண்ணல் காந்தி அடிகளாகட்டும்' பல்வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களாகட்டும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களாகட்டும், 28 முறை சிறை சென்ற பகுத்தறிவுத் தந்தை பெரியார் அவர்களாகட்டும், மற்றவர்களாகட்டும் போராடி வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவரவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை நிலைநாட்டுவதற்கு என்ன முறைகளைக் கையாள்கிறார்கள் என்பது அவரவர்களுடைய விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. அதனுடைய விளைவுகளைத் தாங்கிக் கொள்வதும், தாங்கத் தயாராக இருப்பதும் அவரவர்களுடைய விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. ஆனால் சட்ட திட்டத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பொறுப்பு, அதை நிலைநாட்ட வேண்டிய பொறுப்பு அரசினுடைய முக்கியமான கடமையாக இருக்கிறது. அது இந்த அவையினுடைய முக்கியமான கடமையாக இருக்கிறது. இங்கே ஒரு பிரச்சினை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை வெளிப்படுத்த, அதில் இருக்கும் நியாயத்தை வெளிப்படுத்த, அதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் முழுவதையும் தாங்கிக் கொள்கிறேன்

1986 நவம்பர் 24] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்று சொல்லி, அப்போது எரித்தார்கள். அப்போது சட்ட மன்றத்திற்கு உள்ளே வருகின்றபோது, இப்படி 'ஓத்' எடுத்துக் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற நிலையில்லை. அப்போது 'டிஸ்குவாலிபிகேஷன்' சட்டமும் வரவில்லை. அப்படிப்பட்ட விளைவுகள் எல்லாம் வந்ததற்குப் பின்னாலேதான் இந்தச் சட்டமே வந்தது. இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகுதான் எம்.எல்.ஏ.—வாக ஆகும்போது, இந்தச் சட்டத்தைப் படித்துவிட்டு எம்.எல்.ஏ. ஆகிறேன் என்று கையெழுத்துப் போடுவதும், அதற்குப் பிறகு இந்த அவைக்கு வரும்போது சொல்லிவிட்டு வர வேண்டுமென்ற நியதி எல்லாம் வந்ததே தவிர, முன்பு இல்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன போது, வேறு பல சட்டங்களின்கீழ், கிரிமினல் லா அமெண்ட் மென்ட் ஆக்ட் போன்றவைகளின்கீழ், 6 மாதங்கள் சிறைத் தண்டனையை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அண்ணல் காந்தியடிக்கு 5 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் சிறைத் தண்டனை கொடுத்த போது, அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதேபோன்று தான் பகுத்தறிவுத் தந்தை பெரியார் அவர்களும், குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டபோது, 'என்னுடைய மனதுக்கு இது சரி என்று படுகிறது, ஆகவே இதைச் செய்தேன், சட்டப்படி என்னைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று கருதினால், அதை எதிர்த்து நான் வாதாடுவதாக இல்லை, ஆக உங்களுக்கு எவ்வளவு தண்டனை எனக்குத் தந்தால், எவ்வளவு அபராதம் போட்டால் திருப்தி ஏற்படுமோ அவ்வளவு தண்டனை தாருங்கள்'' என்று சொன்னார்கள். பிரசிடென்சி மாஜிஸ்டிரேட் கோர்ட்டிலே அவர் மீது வழக்குப் போடப்பட்டு, 2 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனையும், 2,000 ரூபாய் அபராதமும் விதிக்கப் பட்டு, அவர் பெல்லாரி சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார் என்ற வரலாறெல்லாம் அனைவருக்கும் தெரியும். ஏனென்றால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரை அடிக்கடி இழுத்ததால் சொல்கிறேன். அவர்கள் விளைவுகள் முழுவதையும் தாங்கிக் கொள்ளத் தயாராக இருந்தார்கள். காந்தி அடிகளும் விளைவுகள் முழுவதையும் தாங்கிக் கொள்ளத் தயாராக இருந்தார்கள். அப்போது சட்டங்கள் எல்லாம் இல்லை. இப்போது தாங்கள் அளித்த தீர்ப்பு, ஏற்பட்டிருக்கிற சட்டத்தின் அடிப்படையில் எம்.எல்.ஏ. வாக ஆகும்போது ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கொடுத்து விட்டுத்தான் வர வேண்டும், உள்ளே நுழையும்போது ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கொடுத்து விட்டுத்தான் வர வேண்டும் என்ற நிலையில், அந்த ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி மீறப்படுகிறது என்ற வகையிலே அளிக்கப்பட்டதாகும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் மீறப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதானே தவிர வேறல்ல. தாங்கள் சொன்னது அதுதான். அது நடந்ததா, இல்லையா, என்ன முறையில் நடந்தது என்பதெல்லாம் வழக்கு மன்றத்திலே உள்ள வழக்கின் மூலம் அளிக்கப்பட வேண்டிய தீர்ப்பு. அங்கே என்னவாகும் என்பது பற்றி எல்லாம் சொல்லவில்லை என்பதைத் தாங்களே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறீர்கள்.

இந்த வரலாற்று உண்மைகளையும், இருக்கிற சூழ்நிலைகளையும் இந்த அவை உணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவும், இதில் குழப்பம் அடைந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகவும்தான் சொல்கிறேன்.

4. கவன ஈர்ப்பு—(தொடர்ச்சி).

சமையல் எண்ணெய் விலை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, கவன ஈர்ப்பு தொடரும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, எண்ணெய் வியாபாரிகளுடன் அமைச்சரவர்கள் நடத்திய பேச்சு வார்த்தைகளில், 17 ரூபாய்க்கு ஒரு கிலோ எண்ணெய் விற்க வேண்டுமென்று ஏகமனதாக முடிவெடுக்கப் பட்டதா அல்லது அதற்கு யாராவது எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளனரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அமைச்சரவர்கள் விலையை அறிவித்தாலும் கூட, எண்ணெய் வியாபாரிகள் விலையைக் குறைக்காதது ஏன் ?

அடுத்து, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலும் எண்ணெய் விலை அதிகமாக இருப்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவார்களா? அதைக் குறைக்க எண்ணெயை அதிகமாக இறக்குமதி செய்ய அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10–40]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சமையல் எண்ணெய் விலை மிக அதிகமான அளவுக்கு, ஏறக்குறைய 28 ரூபாய்வரை விற்பனை ஆகிக் கொண்டிருந்ததை கவனத்திலே கொண்டு, பொது மக்களுக்குக் குறைவான விலையிலே சமையல் எண்ணெய் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, எண்ணெய் உற்பத்தியாளர்கள், வியாபாரிகள் கொண்ட பிரதிநிதிகளோடு அரசு அளவிலே பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டது. அந்தப் பேச்சு வார்த்தையின் இறுதியில் எண்ணெய் உற்பத்தியாளர்களும், வியாபாரிகளும் 17 ரூபாய்க்கு விற்பதாக ஒத்துக்கொண்டார்கள். அப்படி ஒத்துக்கொண்ட வியாபாரிகள் சங்கம், உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்களினுடைய சார்பிலே அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு கடிதம் எழுதி, 17 ரூபாய்க்கு எண்ணெய் விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வாலன்டரியாக கடிதம் எழுதி, அதன் நகலை அரசுக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளார்கள். அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளின் வாயிலாக விலை குறைந்து, இன்றைக்கு சில மாவட்டங்களிலே 17, 18 ரூபாய் என்ற அளவிலும், சராசரியாக 20 ரூபாய்

1986 நவம்பர் 24] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

என்ற அளவிலும் எண்ணெய் விலை இருக்கிறது. அரசு இதற்காக ஆணை எதுவும் பிறப்பிக்கவில்லை. இது ஒரு மியூட்சுவல் அன்டர்ஸ்ட்டாண்டிங்கில் பேச்சுவார்த்தையின் அடிப்படையிலே தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட இருக்கின்றது. தீர்மானமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முடிவாகும். இப்போது புதிதாக பொறுப்பேற்று இருக்கின்ற உணவு அமைச்சர் அவர்கள் 4–12–1986லே மீண்டும் எண்ணெய் உற்பத்தியாளர்கள், வியாபாரிகள் சங்கங்களுடைய பிரதிநிதிகளுடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்த இருக்கின்றார்கள். பாமோலின் மத்திய அரசு 3 ஆயிரம் டன் நமக்கு ஒதுக்கீடு செய்து கொண்டிருந்தது. பின்னர் 5 ஆயிரம் டன்னாக ஒதுக்கீடு செய்திருக்கின்றார்கள். நம்முடைய தேவை 12 ஆயிரம் டன். 12 ஆயிரம் டன் ஒதுக்க வேண்டும் என்று தமிழக அரசின் சார்பில் கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. மீண்டும் வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நமது தேவையில் 3 சதவிகிதம் நல்லெண்ணெய் கூட கிடைக்கவில்லை. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து 80 பர்சென்ட் எண்ணெய் இறக்குமதி செய்கிறோம். இந்த நிலைமைகளினால் அபாயகரமான நிலை ஏற்படுகின்றது. முதல்தரமான எண்ணெய் கிடைக்காமல் 2–ம் தரம் 3–ம் தரம் எண்ணெயும், கலப்படம் அதிகரிக்கின்ற நிலைமைகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே பொதுமக்களுக்குத் தரமான நல்லெண்ணெய் கிடைக்கவும், குறைந்த விலையில் கிடைக்கவும் அரசு ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சமையல் எண்ணெய்கள் தரமாகவும் கிடைக்க வேண்டும், அதே நேரத்திலே விலை குறைவாகவும் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தொடர்ந்து கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு அந்த கூட்டத்தில் சில முடிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தொடர்ந்து அதை அமல் நடத்த 4–12–1986ல் மீண்டும் எண்ணெய் உற்பத்தியாளர்கள், எண்ணெய் வியாபாரிகள் ஆகியவர்களோடு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பேச இருக்கின்றார்கள்.

5. அறிக்கை அளித்தல்.

பொது நிறுவனங்கள் குழு.

டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் கீழ்க்கண்ட அறிக்கைகளைப் பேரவைக்கு அளிக்கிறேன் :—

(1) 1972–73 ஆம் ஆண்டிற்கான இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் (வணிகம்) அறிக்கையிலுள்ள தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் தொடர்பான குறிப்புரைகளின் மீது பொது நிறுவனங்கள் குழு (1982–83) அளித்த இருபத்து இரண்டாவது அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகளின் மீது அரசு மேற்கொண்டு எடுத்த நடவடிக்கை பற்றிய மேற்படி குழுவின் முப்பத்தி ஆறாவது அறிக்கை.